

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Aneta Cegiełka, Paulina Dębkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 7 lutego 2023 r., 23 marca 2023 r. i 24 kwietnia 2023 r.

sprawy **J. B.**, syna M. i K. z domu M., urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 lutego 2022 r. w mieszkaniu przy ul. (...) w W. działając ze szczególnym okrucieństwem, znęcał się nad kotem rasy europejskiej o imieniu (...), w ten sposób, że uderzył wyżej wymienione zwierzę w nieustalony sposób po całym ciele oraz rzucał nim o ścianę, wskutek tego powodując u niego krwawienie z okolic pyska, obrzęk i przekrwienie spojówki oczu, krwiak na lewej twardówce, uszkodzenie wątroby, stan zapalny, zaburzenie parametrów życiowych, a także czasową niezdolność chodzenia, co spowodowało ogólny stan ciężki zwierzęcia,

tj. o przestępstwo z art. 35 ust 1a i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt;

orzeka

oskarżonego **J. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 35 ust.1a i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt skazuje go, zaś na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby jeden raz na kwartał;

na podstawie art. 35 ust. 3b ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. w zw. z art. 35 ust. 4b ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. orzeka wobec oskarżonego J. B. tytułem środka karnego zakaz posiadania wszelkich zwierząt na okres 5 (pięciu) lat;

na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. zasądza od oskarżonego J. B. nawiązkę w wysokości 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz Fundacji (...), ul. (...), (...)-(...) W.;

na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3080,08 zł (trzy tysiące osiemdziesiąt złotych 08/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem opłaty.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1202/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. B.	w dniu 3 lutego 2022 r. w mieszkaniu przy ul. (...) w W. działając ze szczególnym okrucieństwem, znęcał się nad kotem rasy europejskiej o imieniu (...), w ten sposób, że uderzył wyżej wymienione zwierzę w nieustalony sposób po całym ciele	

		oraz rzucał nim o ścianę, wskutek tego powodując u niego krwawienie z okolic pyska, obrzęk i przekrwienie spojówki oczu, krwiak na lewej twardówce, uszkodzenie wątroby, stan zapalny, zaburzenie parametrów życiowych, a także czasową niezdolność chodzenia, co spowodowało ogólny stan ciężki zwierzęcia,	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
P. B. jest właścicielką dwóch kotów rasy europejskiej: 5-letniego o imieniu Z. (waga 4,5 kilogramów) i 1,5 rocznego o imieniu R.. Adoptowała je kilka lat wcześniej ze schroniska. Mieszka z kotami przy ul. (...) w W.. Do daty zdarzenia Kot Z. okazjonalnie przejawiał zachowania agresywne, w szczególności w sytuacjach wzbudzających w nim strach.	wyjaśnienia J. B.	42-43v., 233-235	
zeznania P. B.	1-2, 150-151, 236-237		
zeznania M. T.	24-25v., 252-253		
zeznania K. S.	122-123, 250-251		
Z uwagi na planowany wyjazd poza W. umówiła się ze swoim przyjacielem J. B., że podczas jej nieobecności w mieszkaniu przy ul. (...)	wyjaśnienia J. B.	42-43v., 233-235	

<p>w W. w dniach od 2 lutego 2022 roku do 4 lutego 2022 roku będzie on przyjeżdżał do jej mieszkania zaopiekować się kotami. P. B. miała mu w tym celu udostępnić mieszkanie, przekazać klucze, a oskarżony miał przede wszystkim karmić zwierzęta.</p>			
<p>zeznania P. B.</p>	<p>1-2, 150-151, 236-237</p>		
<p>zeznania M. T.</p>	<p>24-25v., 252-253</p>		
<p>zeznania K. S.</p>	<p>122-123, 250-251</p>		
<p>W dniu 2 lutego 2022 roku od około godziny 22:00 J. B. brał udział w spotkaniu towarzyskim m. in. z M. T. (1) i K. S., podczas którego spożywali alkohol. J. B. podczas spotkania wypił 3-4 piwa.</p> <p>Następnie w godzinach około godziny 2:00 - 4:30 J. B. przebywał w mieszkaniu koleżanki przy ul. (...), gdzie 5-letni kot Z. miał zachowywać się agresywnie w stosunku do J. B.. Kot pogryzł i podrapał J. B., powodując tym u niego zadrapania na rękach. Po upływie około godziny od wizyty J. B. w mieszkaniu, w odpowiedzi na zachowanie zwierzęcia, J. B. zadał kotu wielokrotnie ciosy, jak również minimum jeden raz rzucił nim o ścianę, wywołując u zwierzęcia następstwa w postaci:</p>	<p>wyjaśnienia J. B.</p>	<p>42-43v., 233-235</p>	

<p>silnego bólu,</p> <p>osłabienia (kot miał problem z utrzymaniem pozycji stojącej),</p> <p>krwiaka na lewej twardówce oka,</p> <p>urazu głowy (wstrząs),</p> <p>niewydolności nerek,</p> <p>tkliwego brzucha,</p> <p>duszności,</p> <p>silnego stresu,</p> <p>rany na lewym pośladku średnicy 8 mm,</p> <p>otarcia na opuszkach łap,</p> <p>uszkodzenie narządów,</p> <p>stan zapalny.</p> <p>Kot w wyniku pobicia znalazł się w stanie zagrażającym życiu. Po pobiciu leżał nieruchomo na podłodze, a z pyska sączyła się ślina z krwią.</p>			
zeznania P. B.	1-2, 150-151		
zeznania M. H. T.	24-25v., 252-253		
zeznania K. S.	122-123, 250-251		
zeznania L. M. (1)	253-254		

karta medyczna zwierzęcia	3, 26-28, 132-132v., 136-139	
opinia biegłego z zakresu weterynarii wraz z opinią uzupełniającą	67-73, 153-157	
opinia sądowo-psychiatryczna	82-85	
opinia z przeprowadzonych badań informatycznych wraz ze zdjęciami zabezpieczonymi na pendrive	96-106	
zdjęcia RTG	149	
zdjęcia i filmy z mieszkania przy ul. (...) przekazane przez M. H. T.	29	
wiadomości (...)	8-14	
materiał fotograficzny z oględzin telefonu J. B. wraz z protokołem wraz z metryką identyfikacyjną nośnika	44-49	
protokół pobrania od osoby wymazu ze śluzówki policzków w celu identyfikacji lub wykrycia sprawcy przestępstwa	50	
protokół oględzin zadrapań na dłoniach J. B.	51-51v.	
protokół przeszukania domu przy ul. (...) w P.	34-35v., 52-56	

<p>Hałas i niepokojące odgłosy wydawane przez kota były słyszalne w tym czasie przez sąsiadów, co zostało zgłoszone przedstawicielom Wspólnoty Mieszkaniowej budynku przy ul. (...).</p>	<p>wiadomości e-mail między P. B. a przedstawicielem Wspólnoty Mieszkaniowej</p>	<p>4-7</p>	
<p>Około godziny 3:30 tamtej nocy, J. B. do swoich kolegów K. S., M. G., B. Z. wysłał przez aplikację M. wiadomości, w których poinformował ich, że w pewnym momencie kot go zaatakował i “dostał to, na co zasłużył”, wysłał zdjęcia zadrapań na dłoniach, zdjęcia nieruchomości leżącego na podłodze kota, widoczna była również na nich krew, jednocześnie namawiając kolegów aby nie mówili o zdarzeniu właścicielce kotów, a weterynarzowi powiedzieli, że kot został potrącony przez samochód. W wulgarnych słowach wyraził się o zachowaniu kota podkreślając przy tym, że nie czuje się winny tego, że pobił zwierzę.</p> <p>J. B. następnie około godziny 4:20 rozesłał do M. G., K. S. i B. Z. wiadomości przedstawiające leżącego nieruchomo kota i opis ww. wydarzeń.</p> <p>Po zapoznaniu się z ww. wiadomościami, M. T. (1) i K. S. udali się niezwłocznie do mieszkania przy ul. (...), gdzie zastali siedzącego</p>	<p>wyjaśnienia J. B.</p>	<p>42-43v., 233-235</p>	

<p>na kanapie odurzonego alkoholem J. B., a na podłodze kota leżącego bez ruchu, z którego pyska sączyła się ślina z krwią. Krew znajdowała się również na prześcieradle i ścianach pokoju na wysokości około 2 metrów.</p> <p>M. T. (1) i K. S. około godziny 5:00 nad ranem zabrali ranne zwierzę i udali się z nim do kliniki weterynaryjnej przy ul. (...).</p> <p>Następnie na miejsce udał się K. P., który odwiózł J. B. do miejsca pracy jego matki, odebrał mu klucze i przejął opiekę nad mieszkaniem i drugim kotem, który nadal w nim pozostawał.</p>			
zeznania P. B.	1-2, 150-151, 236-237		
zeznania M. H. T.	24-25v., 252-253		
zeznania K. S.	122-123, 250-251		
zeznania B. Z.	254		
zeznania K. P.	255		
zeznania W. S.	256		
zeznania J. G.	256-257		
zeznania A. R.	257		
zeznania A. P.	133-134		

zdjęcia i filmy z mieszkania przy ul. (...) przekazane przez M. H. T.	29		
opinia z przeprowadzonych badań informatycznych wraz ze zdjęciami zabezpieczonymi na pendrive	96-106		
wiadomości M.	8-14		
<p>Po zdarzeniu z nocy z dnia 2 na 3 lutego 2022 roku kota hospitalizowano, w tym podano liczne leki, zszyto ranę na lewym pośladku. Po zwróceniu kota właścicielce, wymagał on kontynuacji leczenia. Utrzymywały się u kota przez pewien czas po pobiciu silne dolegliwości bólowe, trudności z gryzieniem pokarmu, był również mało aktywny. Od wydarzeń z nocy 3 lutego 2022 roku kot objawia większy strach przed obcymi mężczyznami.</p> <p>Częściowo koszty leczenia pokrył J. B..</p>	wyjaśnienia J. B.	42-43v., 233-235	
zeznania P. B.	1-2, 150-151, 236-237		
zeznania M. T.	24-25v., 252-253		
zeznania K. S.	122-123, 250-251		
zeznania A. P.	133-134		

karta medyczna zwierzęcia	3, 26-28, 132-132v., 136-139		
opinia biegłego z zakresu weterynarii wraz z opinią uzupełniającą	67-73, 153-157		
zdjęcia RTG	149		
potwierdzenia uiszczenia opłaty za leczenie kota	111-113, 142		
wiadomości M.	8-14		
P. B. wróciła do W. rankiem 4 lutego 2023 roku.	zeznania P. B.	1-2, 150-151, 236-237	
zeznania M. T.	24-25v.		
J. B. w dniu 8 lutego 2022 roku o godzinie 6:15 został zatrzymany i doprowadzony na komisariat policji.	protokół zatrzymania J. B.	31-31v.	
protokół przeszukania domu przy ul. (...) w P.	34-35v., 52-56		
J. B. w chwili zdarzenia miał lat 23, był studentem IV-go roku wydziału lekarskiego na (...). Prowadzi ustabilizowany tryb życia, do dnia zdarzenia posiadający nienaganną opinię w środowisku. Dotychczas nie wykazywał agresywnych zachowań wobec zwierząt. W przeszłości leczony psychiatrycznie na depresję.	dokumenty medyczne z Centrum (...) sp. z o.o. sp. j.	75	

<p>Stan psychiczny J. B. w momencie zdarzenia nie znosił jednak ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolności pokierowania swoim postępowaniem - poczytalność w chwili czynu nie budziła wątpliwości.</p> <p>Oskarżony dorabia udzielając korepetycji, otrzymuje również rentę rodzinną po śmierci ojca. Dotychczas nie był niekarany.</p>			
dokumenty (...)	201-204		
opinia sądowo-psychiatryczna	82-85		
zeznania L. M. (1)	253-254		
zeznania B. Z.	254		
zeznania K. P.	255		
zeznania W. S.	256		
zeznania J. G.	256-257		
zeznania A. R.	257		
KRK	61		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
		-	
OCENA DOWODÓW			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia J. B.	Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wvalor wiarygodności w części, w jakiej potwierdza, że był on w noc 3 lutego 2022 roku w mieszkaniu przy ul. (...) na prośbę P. B. w celu zaopiekowania się jej kotami pod jej nieobecność. Przyznał się, że pobił i rzucił o ścianę 5-letnim kotem o imieniu Z. - to wszystko koresponduje z materiałem dowodowym w postaci opinii biegłego z zakresu weterynarii oraz z treścią wiadomości, które wysyłał do znajomych. J. B. nie wypierał się udziału w zdarzeniu, jednak próbował umniejszyć swoje zawinienie, twierdząc, że został przez kota zaatakowany.	

<p>zeznania P. B.</p>	<p>Świadek jest właścicielką pokrzywdzonego kota. Jej zeznania należało obdarzyć walorem wiarygodności w całości, bowiem znalazły swoje potwierdzenie w pozostałych zebranych dowodach, które Sąd uznał za wiarygodne. Nadto były one spójne i konsekwentne. Świadek opowiedziała o okolicznościach zdarzenia, w szczególności dotyczących najpierw ustaleń z oskarżonym dotyczących opieki nad kotami, jak dowiedziała się o zdarzeniu, a następnie o stanie zdrowia kota, odniesionych przez niego obrażeń, leczeniu zwierzęcia i jej osobistych przeżyciach z tym związanych.</p>	
<p>zeznania M. T. (1)</p>	<p>Świadek jest koleżanką pokrzywdzonej i oskarżonego. Odebrała kota z mieszkania w noc zdarzenia. Opis zdarzeń dokonany przez świadka był logiczny i spójny, korespondujący z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek opisała przebieg zdarzeń z nocy 3 lutego 2022 roku, kiedy to wraz z K. S. dowiedzieli się o pobiciu kota przez J. B., o treściach wiadomości przesyłanych przez niego, o podjęciu decyzji o konieczności niezwłocznego udzielenia</p>	

	<p>pomocy zwierzęciu, jak też o tym, co zastała na miejscu zdarzenia i o ratowaniu życia tego zwierzęcia.</p>	
zeznania K. S.	<p>Świadek jest kolegą pokrzywdzonej i oskarżonego. Odebrał kota z mieszkania w noc zdarzenia. Brak jest jakichkolwiek okoliczności mogących podważyć wiarygodność zeznań świadka. Opis zdarzeń dokonany przez świadka był logiczny i spójny, korespondujący z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek opisał przebieg zdarzeń w sposób spójny, rzeczowy. To również świadek niezwłocznie po przybyciu na miejsce zdarzenia przejął wraz z M. T. opiekę nad kotem i udał się z nim do kliniki weterynaryjnej.</p>	
zeznania K. P.	<p>Świadek jest kolegą oskarżonego i pokrzywdzonej. Na prośbę P. B. pojechał do mieszkania przy ul. (...) sprawdzić, czy z drugim kotem - R. wszystko w porządku. Odebrał od oskarżonego klucze do mieszkania i odwiózł oskarżonego do miejsca pracy matki oskarżonego. Jego zeznania należało uznać za wiarygodne, spójne i logiczne.</p>	

<p>zeznania A. P.</p>	<p>Świadek jest weterynarzem, który udzielał pomocy medycznej zwierzęciu, a następnie przeprowadzającym hospitalizację kota. Zeznania wiarygodne, uzupełniają materiał dowodowy w szczególności w zakresie odniesionych przez kota obrażenia, opisujący stan zdrowia zwierzęcia w chwili jego pojawienia się w klinice.</p>	
<p>karta medyczna zwierzęcia</p>	<p>Dokumenty wiarygodne, sporządzone przez uprawnioną osobę - lekarza weterynarii, zawierające szczegółowy opis stanu zdrowia zwierzęcia w czasie jego przyjęcia do leczenia, opis procedur medycznych, które były konieczne do zastosowania, rokowań i przebiegu leczenia. Dokumenty nie budzące wątpliwości co do rzetelności i wiarygodności zawartych w nich informacji.</p>	
<p>opinia biegłego z zakresu weterynarii wraz z opinią uzupełniającą</p>	<p>W ocenie Sądu czynności wykonane przez biegłego z zakresu weterynarii zostały przeprowadzone rzetelnie, zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczeniem życiowym, przez kompetentną ku temu osobę. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony postępowania. Jest pełna, klarowna i</p>	

	<p>wewnętrznie niesprzeczną. Na jej podstawie ustalono, że:</p> <p>zwierzę uległo wstrząsowi lub uszkodzeniu mechanicznemu narządów wewnętrznych.</p> <p>Doszło również do powstania krwiaka lub obrzęku na wysokości drugiego kręgu lędźwiowego. Stwierdzono uraz twardówki, a także otarcia opuszków palców oraz otarcia górnej powieki prawego oka i małżowiny usznej po lewej stronie. Urazy były efektem silnego urazu mechanicznego, tj. pobicia zwierzęcia twardym przedmiotem albo rzucania zwierzęciem o ścianę;</p> <p>obrażenia fizyczne nie spowodowały skutków na przyszłość, nie pozwalają jednak wykluczyć zmian w psychice zwierzęcia;</p> <p>zaistniało bardzo duże ryzyko utraty życia przez kota;</p>	
<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>Opinia biegłych psychiatrów sporządzona w oparciu o badanie ambulatoryjne oskarżonego, była pełna i jasna, nie wymagała</p>	

	uzupełnienia. Biegli wyczerpująco uzasadnili wnioski końcowe co do stanu poczytalności oskarżonego	
opinia z przeprowadzonych badań informatycznych wraz ze zdjęciami zabezpieczonymi na pendrive	Opinia biegłego jest pełna, jasna, jednoznaczna. Sporządzona przez profesjonalistę. Koresponduje ona z zeznaniami świadków, uzupełnia te zeznania. Niekwestionowana przez strony. Nie budziła również zastrzeżeń, ani wątpliwości Sądu. Opinia sporządzona na podstawie badania telefonu komórkowego oskarżonego. Ujawniono na nim przede wszystkim zdjęcia leżącego na podłodze kota oraz zdjęcia obrażeń dłoni oskarżonego.	
zdjęcia RTG	Dowód wiarygodny, niekwestionowany przez strony, sporządzony przez kompetentne osoby. Świadczą o odniesionych przez kota obrażeń.	
zdjęcia i filmy z mieszkania przy ul. (...) przekazane przez M. H. T.	Dowody rzetelne, wiarygodne, niekwestionowane przez strony. Uzupełniają one i korespondują ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Brak podstaw by sądzić, że treści zostały edytowane lub zmanipulowane w jakikolwiek sposób. Przedstawiają m. in. ujęcia z mieszkania, w którym doszło do zdarzenia, ślady	

	krwi na podłodze i ścianach.	
wiadomości M.	<p>Dowody wiarygodne, jasne, spójne. Uzupełniają one materiał dowodowy w postaci zeznań świadków, którzy byli nadawcami bądź adresatami tych wiadomości. Brak też podstaw, by sądzić, że treści zostały w jakikolwiek sposób zmanipulowane. Wynika z nich natomiast rzeczywisty stosunek oskarżonego do popełnionego czynu, który dzielił się z kolegami K. S., M. G., B. Z. informacją, jak to kot, który miał go zaatakować, "dostał to, na co zasłużył". Wysłał im również zdjęcia z ujęciami zadrapań na swoich dłoniach, nieruchomo leżącego na podłodze kota, widoczna była również na nich krew. Wskazują one również na stosunek oskarżonego do zdarzenia i skatowanego zwierzęcia. Na ich podstawie można również ustalić, że oskarżony namawiał kolegów, aby nie mówili o zdarzeniu właścicielce kotów, a weterynarzowi powiedzieli, że kot został potrącony przez samochód. W wulgarnych słowach wyraził się o zachowaniu kota, podkreślając przy tym, że nie czuje się winny tego, że pobił zwierzę.</p>	

<p>materiał fotograficzny z oględzin telefonu J. B. wraz z protokołem wraz z metryką identyfikacyjną nośnika</p>	<p>Materiały wiarygodne, czynność oględzin przeprowadzona przez kompetentne osoby. Niekwestionowane przez strony. Uzupełniają i korelują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.</p>	
<p>protokół zatrzymania J. B.</p>	<p>Dokument urzędowy sporządzony przez upoważniony do tego organ w prawem przepisanej formie. Jego treść nie była kwestionowana przez strony, brak jest także innych okoliczności, które mogłyby podważać jego wiarygodność.</p>	
<p>protokół pobrania od osoby wymazu ze słuzówki policzków w celu identyfikacji lub wykrycia sprawcy przestępstwa</p>	<p>Dokument urzędowy sporządzony przez upoważniony do tego organ w prawem przepisanej formie. Jego treść nie była kwestionowana przez strony, brak jest także innych okoliczności, które mogłyby podważać jego wiarygodność.</p>	
<p>protokół oględzin zadrapań na dłoniach J. B.</p>	<p>Dokument urzędowy sporządzony przez upoważniony do tego organ w prawem przepisanej formie. Jego treść nie była kwestionowana przez strony, brak jest także innych okoliczności, które mogłyby podważać jego wiarygodność.</p>	

<p>protokół przeszukania domu przy ul. (...) w P.</p>	<p>Dokument urzędowy sporządzony przez upoważniony do tego organ w prawem przepisanej formie. Jego treść nie była kwestionowana przez strony, brak jest także innych okoliczności, które mogłyby podważać jego wiarygodność.</p>	
<p>wiadomości e-mail między P. B. a przedstawicielem Wspólnoty Mieszkaniowej</p>	<p>Dowody wiarygodne, jasne, spójne. Uzupełniają one materiał dowodowy. Brak podstaw by sądzić, że treści zostały edytowane lub zmanipulowane w jakikolwiek sposób. Stanowią one przede wszystkim dowód na to, że w czasie zdarzenia sąsiedzi lokalu nr (...) słyszeli niepokojący hałas, głośne wokalizacje kota.</p>	
<p>potwierdzenia uiszczenia opłaty za leczenie kota</p>	<p>Dokumenty wiarygodne, korespondują z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>dokumenty medyczne z Centrum (...) sp. z o.o. sp. j.</p>	<p>Dokumenty wiarygodne, niekwestionowane przez strony, sporządzone przez lekarzy psychiatrów. Świadczą o stanie psychicznym oskarżonego, okresowych stanów depresyjnych, które u niego występują.</p>	
<p>dokumenty (...)</p>	<p>Dokumenty wiarygodne. Świadczą o tym, że J. B. jest studentem IV roku medycyny (...) J. i realizuje program</p>	

	nauczania przewidziany dla jego kierunku studiów.		
KRK	Dokument urzędowy sporządzony w oparciu o dane gromadzone przez uprawniony organ.		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia J. B.	Sąd nie dał wiary tej części wyjaśnień oskarżonego dotyczącej opisu „ataku” kota na jego osobę, w której to w sposób przerysowany i przejawiony opisywał agresję, z jaką miał do czynienia ze strony tego zwierzęcia. Oskarżony opisywał sytuację umniejszając swojemu zawinięciu przedstawił się w roli ofiary ataku zwierzęcia. Oskarżony opisywał sytuację w taki sposób, jakoby kot miał go zaatakować z taką agresją, w wyniku czego, oskarżony złapał zwierzę i „skarcił je lekkimi „pacnięciami”, ze 3 razy w głowę i 3 w tylną część ciała trzy razy w głowę”, po czym jak kot skoczył na oskarżonego silnie obejmując jego rękę, ten chcąc się uwolnić od kota machnął ręką i zrzucił	

kota na ścianę. Przedstawił sytuację w perspektywie mało poważnego incydentu, czemu zaprzecza materiał dowodowy, w szczególności zdjęcia z miejsca zdarzenia, zeznania świadków, wyniki badań zwierzęcia (ilość odniesionych obrażeń zagrażających życiu). Dowody przeczą wersji oskarżonego. Przede wszystkim, bezpośrednio z opinii biegłego z zakresu weterynarii wynika, że zakres obrażeń jakich doznało zwierzę wyklucza, aby mogły one powstać w sposób przedstawiony przez oskarżonego. Dowody zgromadzone w sprawie wskazują, że zwierzę w wyniku pobicia odniosło liczne i poważne obrażenia ciała. Oceniając wersję przebiegu tej sytuacji podaną przez oskarżonego, nie można zapominać, że to oskarżony należy do gatunku homo sapiens i jako jednostka myśląca miał możliwość np. pozostawienia kotom miski z wodą i jedzeniem oraz opuszczenia lokalu, mógł też całkowicie zignorować zachowanie zwierzęcia wazącego zaledwie kilka kilogramów.

Zaprezentowany zaś przez oskarżonego opis tej „agresji” stwarzał wrażenie, jakoby miał się on mierzyć z wyjątkowo drapieżnym,

		<p>dzikiem kotem, „nie przymierzając co najmniej tygrysem”. Temu też służyły zdaniem Sądu rozmowy oskarżonego ze znajomymi, którym opisywał wyjątkową agresję, z jaką spotkał się ze strony tego zwierzęcia i pokazywał przy tym powstałe na swoich rękach zadrapania, jednocześnie pomijając kwestie tego, w jakim stanie znalazł się jego „oprawca” i jak intensywnej pomocy medycznej wymagał, aby uratować mu życie.</p>
<p>zeznania L. M. (2)</p>	<p>Świadek jest dziadkiem J. B.. Jego zeznania należało uznać za spójne i logiczne, niemniej nie mające znaczenia dla ustalenia faktów, bowiem nie był on bezpośrednim świadkiem zdarzenia, natomiast opis wydarzeń znał jedynie z perspektywy przedstawionej przez oskarżonego, którego wyjaśnienia w tym zakresie Sąd uznał za częściowo niewiarygodne.</p>	
<p>zeznania B. Z.</p>	<p>Świadek jest kolegą J. B.. Jego zeznania należało uznać za wiarygodne, spójne, logiczne i niekwestionowane przez strony postępowania, w szczególności co do opisu zdarzeń zasłyszanego od oskarżonego. To jemu również oskarżony w wiadomościach M. w nocy 3 lutego 2022 roku przesłał wiadomości i zdjęcia przedstawiające</p>	

	<p>opis wydarzeń oraz przyznanie do winy. Pomimo przymiotu wiarygodności zeznań, Sąd uznał je za niemające znaczenia dla ustalenia faktów, bowiem nie był on bezpośrednim świadkiem zdarzenia, natomiast opis wydarzeń zna jedynie z perspektywy przedstawionej przez oskarżonego, którego wyjaśnienia w tym zakresie Sąd uznał za częściowo niewiarygodne.</p>		
zeznania W. S.	j.w.		
zeznania J. G.	j.w.		
zeznania A. R.	j.w.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, Dz. U. 1997 Nr 111 poz. 724 (dalej: OchrZwU) popełnia ten, kto znęca			

się nad zwierzęciem działając ze szczególnym okrucieństwem. Jest to forma kwalifikowana postaci czynu z uwagi na znamię “szczególnego okrucieństwa”.

Przedmiotem ochrony ww. przepisu jest życie zwierzęcia i jego wolność od cierpień powodowanych zachowaniem ustawowo określonym jako znęcanie się.

Wskazać należy, że oczywistą przesłanką stanowiącą podstawę i uzasadnienie działania na rzecz ochrony zwierząt jest ujęta w art. 1 ust. 1 ustawy okoliczność, że zwierzę, jako istota żyjąca, zdolna do odczuwania cierpienia, nie jest rzeczą. Człowiek jest mu winien poszanowanie, ochronę i opiekę.

Znęcaniem się nad zwierzęciem w myśl art. 6 ust. 2 OchrZwU jest zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień, **a w szczególności:**

umyślne zranienie lub okaleczenie zwierzęcia, niestanowiące dozwolonego prawem zabiegu lub procedury w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych, w tym

znakowanie zwierząt stałocieplnych przez wypalanie lub wymrażanie, a także wszelkie zabiegi mające na celu zmianę wyglądu zwierzęcia i wykonywane w celu innym niż ratowanie jego zdrowia lub życia, a w szczególności przycinanie psom uszu i ogonów (kopiowanie);

bicie zwierząt przedmiotami twardymi i ostrymi lub zaopatrzonymi w urządzenia obliczone na sprawianie specjalnego bólu, bicie po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn;

złośliwe straszenie lub drażnienie zwierząt.

Nie jest to pełna lista czynności wymienionych w art. 6 ust. 2 OchrZwU, jak również należy wskazać, że katalog postaci znęcania wskazany w ustawie nie jest wyczerpujący i zamknięty. Oznacza to, że za znęcanie się nad zwierzętami może być uznane każde zadawanie, lub dopuszczenie do zadawania bólu lub cierpienia nawet, gdy zachowanie to nie zostało wymienione wprost w żadnym z punktów tego przepisu.

O uznaniu za znęcanie się zachowania sprawiającego ból fizyczny lub cierpienia ofiary powinna decydować

ocena obiektywna. O przyjęciu znęcania się rozstrzygają więc społecznie akceptowane wartości wyrażające się w normach etycznych i kulturowych. Nie można również pomijać tego, że w przypadku zwierząt oczywiste są trudności związane z dowodzeniem faktu odczuwania przez nie cierpienia psychicznego, a nawet bólu fizycznego.

Sprawcą przestępstwa z art. 35 ust. 2 OchrZwU może być, co do zasady, każdy.

Zgodnie z art. 35 ust. 2 OchrZwU, znamieniem kwalifikowanego typu przestępstwa jest szczególne okrucieństwo. Szczególne okrucieństwo jest kategorią przedmiotową, a nie podmiotową. O uznaniu czynu za szczególnie okrutny decyduje ocena intensywności cierpień zadawanych zwierzęciu, które w odczuciu przeciętnego człowieka przedstawiają się jako szczególnie okrutne.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym także po części z wyjaśnień oskarżonego nie negującego zadawania ciosów kotu, nie budzi wątpliwości, że J. B. w nocy 3 lutego 2022 roku, przebywając w mieszkaniu przy ul. (...) w W., w czasie

od około godziny 2:00 do około 4:00, pozostając pod wpływem alkoholu, znęcał się nad 5-letnim kotem o imieniu Z. należącym do jego koleżanki P. B. w ten sposób, że wielokrotnie uderzał go ręką w głowę i tył oraz rzucił nim o ścianę, powodując tym u kota liczne obrażenia ciała i narządów wewnętrznych, m. in.:

zwierzę uległo wstrząsowi lub uszkodzeniu mechanicznemu narządów wewnętrznych.

Doszło również do powstania krwiaka lub obrzęku na wysokości drugiego kręgu lędźwiowego. Stwierdzono uraz twardówki, a także otarcia opuszków palców oraz otarcia górnej powieki prawego oka i małżowiny usznej po lewej stronie. Urazy są efektem silnego urazu mechanicznego, tj. pobicia zwierzęcia twardym przedmiotem albo rzucania zwierzęciem o ścianę;

obrażenia fizyczne nie spowodowały skutków na przyszłość, nie można jednak wykluczyć zmian w psychice zwierzęcia;

zaistniało bardzo duże
ryzyko utraty życia
przez kota;

zakres obrażeń jakich
doznało zwierzę
wyklucza, aby mogły
one powstać w sposób
przedstawiony przez
oskarżonego

doprowadzając tym
samym zwierzę do stanu
zagrożającego jego życiu.

Swe działanie oskarżony
ukierunkował na kota,
który nie stanowił dla
niego żadnego zagrożenia.
Jest to zwierzę zaledwie
kilkukilogramowe, które
ze względu na swoją niską
masę ciała nie stanowi
dla człowieka dorosłego
żadnego zagrożenia. To
człowiek jako istota
myśląca ma możliwość
przeciwdziałaniu takiemu
zachowaniu zwierzęcia,
które jest mu niewygodne,
jak chociażby opuszczenie
lokalu mieszkalnego i
pozostawienie tego
zwierzęcia do czasu aż
się uspokoi, ewentualnego
umieszczenia go w
odrębnym pomieszczeniu.
Z pewnością zwierzę takie
nie wymaga „nauczki” ani
innych dyscyplinujących
go środków, których
notabene nie zrozumie,
a na pewno nie w taki
sposób, jakby to oskarżony
oczekiwał.

Zgromadzony materiał
dowodowy wskazuje na
działanie oskarżonego ze
szczególnym

okrucieństwem. Dp powyższej konstatacji uprawnia nie tylko zakres obrażeń ciała odniesionych przez wyżej opisanego kota. Przepis art. 4 pkt 12 OchrZwU wskazuje, że przez pojęcie znęcania się ze „szczególnym okrucieństwem” rozumie się przedsięwzięcie przez sprawcę działań charakteryzujących się drastycznością form i metod, a zwłaszcza działanie w sposób wyszukany lub powolny, obliczony z premedytacją na zwiększenie rozmiaru cierpień i czasu ich trwania.

Istotnym w sprawie jest omówienie wyjaśnień oskarżonego w kwestii szczegółów dotyczących zdarzenia. Oskarżony przedstawił sytuację z nocy 3 lutego 2022 roku z perspektywy ofiary ataku niebezpiecznego zwierzęcia. Przeczy to ustaleniom dokonany przez lekarza weterynarii i biegłego z tego zakresu. Obrażenia, z jakimi kot znalazł się w klinice weterynaryjnej w noc 3 lutego 2022 roku, wskazują na to, że uprzednio ktoś musiał go silnie pobić i znęcać się nad nim, bowiem obrażenia, jakich doznał przypominały urazy odniesione w wyniku wypadku komunikacyjnego.

Ustalono, iż niemożliwym

jest, żeby tak poważne obrażenia i skutki zdrowotne wystąpiły tylko w wyniku lekkich, jak to określił oskarżony, "pacnięć", tj. uderzeń zadanych zwierzęciu. Obrażenia, jakich doznało zwierzę, w szczególności urazy narządów wewnętrznych, rany w okolicy oka, otwarta rana na jego pośladku wymagająca szycia, zostały spowodowane silnymi uderzeniami i rzuceniem o ścianę.

J. B. działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. W świetle art. 9 § 1 kk, czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić (zamiar bezpośredni) albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi (zamiar ewentualny). W niniejszej sprawie zdaniem Sądu mamy do czynienia z czynem oskarżonego popełnionym w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony przyznał, że chciał skarcić kota, wyrażał się o nim w sposób wulgarny, chciał ukryć przed właścicielem i weterynarzem prawdziwy przebieg zdarzeń. Po skatowaniu kota, mimo posiadanej wiedzy medycznej, nie udzielił mu jakiegokolwiek pomocy. Zadawał mu ciosy, wiedząc, jakie skutki jego postępowanie może powodować, jakie

obrażenia mogą wystąpić wskutek pobicia zwierzęcia. Zgodnie z opinią sądowo-psychiatryczną, oskarżony w momencie dokonania czynu nie miał zniesionej poczytalności, mógł pokierować swoim postępowaniem i zdawał sobie sprawę z konsekwencji swojego działania. Oskarżony doskonale wiedział, że dokonuje czynu zabronionego prawem i może ponieść za jego popełnienie odpowiedzialność karną, na co wyraźnie wskazują wysłane przez niego do kolegów wiadomości w noc dnia 3 lutego 2022 roku. Oskarżony chciał „skarcić” kota, a po uczynieniu tego wykazywał wręcz dumę ze swojej postawy.

Wprawdzie w toku postępowania wyjaśnił, iż nie zrobił tego intencjonalnie i chciał jedynie powstrzymać zwierzę przed dalszymi atakami, jak również zreflektował się opłacając część kosztów leczenia kota - jednak z całości okoliczności sprawy należało uznać, że taka postawa obliczona była jedynie na umniejszenie zawinienia i przedstawienie siebie w lepszym świetle. Do powyższego stwierdzenia uprawnia fakt niezwłocznego wręcz usunięcia wiadomości

z konwersacji ze znajomymi, kiedy to szczył się daniem naučki kotu, gdy uzmysłowił sobie, że za czyn ten spotkać mogą go konsekwencje prawne. Także dalsze jego działania obliczone były zdaniem Sądu wyłącznie na budowanie pozytywnej narracji wokół własnej osoby, kiedy to znajomym przedstawiał wersję tego zdarzenia w takich sposób, jakoby to wyłącznie od odniósł obrażenia w wyniku nadzwyczajnie agresywnego zachowania ze strony zwierzęcia. W rozmowach tych podkreślał, jakie ciężkie poniósł on obrażenia, jednocześnie przemilczając to, w jakim wręcz agonalnym stanie kot został dowieziony do kliniki weterynaryjnej.

Działanie oskarżonego jawi się jako wyjątkowo okrutne i cechujące się bardzo przedmiotowym stosunkiem do zwierzęcia, uzasadnionym niskimi pobudkami. Nawet dopuszczając wersję, że kot miałby zachowywać się agresywnie i zaczepiać oskarżonego, to okoliczność ta w żadnej mierze nie usprawiedliwia postępowania oskarżonego. To oskarżony jest młodym, sprawnym fizycznie mężczyzną, mającym nie tylko fizyczną, ale też intelektualną przewagę nad niespełna

pięciokilogramowym zwierzęciem. To od oskarżonego można było oczekiwać podjęcia ewentualnie takich racjonalnych działań, które z jednej strony wyciszyłyby niespokojnego kota, a z drugiej strony gwarantowały mu zaspokojenie podstawowych potrzeb. Oznacza to, że przewaga sił oskarżonego nad zwierzęciem była na tyle znaczna, że niemożliwym jest, aby taki kot stanowił dla oskarżonego jakiegokolwiek realne zagrożenie, aby mógł wyrządzić mu krzywdę. Obrażenia, które odniósł oskarżony, są wynikiem reakcji zwierzęcia na zadawane mu cierpienie. W takich bowiem sytuacjach, jak wskazuje doświadczenie życiowe, kot odtrąca rękę bądź nogę człowieka, gdy ten zadaje mu ciosy.

Na szczególną uwagę zasługuje w niniejszej sprawie wyrachowanie, z jakim działał oskarżony. Mimo, że miał możliwość jedynie nakarmić zwierzęta i opuścić mieszkanie, został tam i przez około 2 godziny. Nadto miał również możliwość odizolowania kota od siebie, czego nie zrobił. Zachowanie J. B. po dokonaniu pobicia również pokazuje, jaki stosunek miał do swojego czynu. „Efekt”

swojego działania nie tylko udokumentował za pomocą zdjęć, ale także rozesłał do znajomym szcząc się, jaką to nauzkę dał kotu. W wiadomościach pisał, że zwierzę "dostało to, na co zasłużyło". Pomimo tego, że jest studentem medycyny, a zatem osobą, od której wymagać można znacznie większej empatii, nie podjął żadnych działań, aby temu zwierzęciu udzielić pomocy.

Dopiero M. T. (2) wraz z K. S. zabrali zwierzę do kliniki weterynaryjnej. Nadto, z wiadomości kierowanych do kolegów wynika, że namawiał on świadków, żeby zarówno właściciele zwierząt, jak i lekarzowi weterynarii przedstawić nieprawdziwą wersję zdarzeń, chcąc tym samym uniknąć odpowiedzialności. Z wiadomości wynikało również, że oskarżony nie żałował swojego zachowania, wręcz je usprawiedliwiał.

Oczywistym jest fakt, że zwierzęta są istotami czującymi, przeżywającymi cierpienie nie tylko fizycznie, ale również psychiczne. Zwierzę nie opowie tego, co doświadczyło, nie jest w stanie poprosić o pomoc, jest natomiast tzw. niemym świadkiem zdarzeń. Zwierzęta udomowione takie jak kot,

czy pies co do zasady ufają ludziom, szczególnie jak nie doświadczyły wcześniej przemocy ze strony człowieka. Nie są w stanie również stawić oporu przed silniejszym i większym od siebie człowiekiem, są ogólnie rzecz biorąc istotami zależnymi od człowieka.

W obiektywnym odczuciu, odbiorze społecznym, zachowanie polegające na pobiciu zwierzęcia i rzucającym nim o ścianę będzie wywoływać oburzenie czy zgorszenie. I tak dzieje się w niniejszej sprawie, o czym świadczy choćby reakcja świadków i pokrzywdzonej na postępowanie J. B..

Podsumowując, zachowanie oskarżonego zrealizowało zarzucany i przypisany mu czyn znęcania się nad zwierzęciem ze szczególnym okrucieństwem.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. B.	I	I	Wymiar kary Sąd ustalił w oparciu o art. 53 § 1 kk, zgodnie z którym Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień

społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd uznał, że adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia sprawcy będzie kara pozbawienia wolności orzeczona w wymiarze 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony jest osobą dorosłą, dojrzałą, posiadającą już doświadczenie życiowe, zdolną do pokierowania swoimi czynami i rozumiejącą treść norm prawnych oraz konsekwencje ich naruszenia.

W sprawie nie zachodziły także żadne okoliczności wyłączające bądź ograniczające możliwość rozpoznania przez oskarżoną znaczenia swojego czynu lub pokierowania swoim postępowaniem. Sytuacja motywacyjna oskarżonego również była normalna i w żaden sposób nie ograniczała możliwości zachowania się zgodnie z nakazem normy prawnej.

W niniejszej sprawie występuje bowiem szereg

okoliczności obciążających oskarżonego. Pierwsza z nich to wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu mu przypisanego przejawiający się tym, iż będąc studentem medycyny i mając pojęcie jak ważnym dobrem jest życie i wolność od cierpień, oskarżony z jednej strony godził w dobro, jakim jest życie i zagwarantowana zwierzętom ustawowo wolność od cierpień, a z drugiej okazał jawne lekceważenie obowiązującemu prawu dokonując pobicia i znęcania się nad zwierzęciem, czyniąc to ze szczególnym okrucieństwem.

Kolejną okolicznością jest to,, że działał on z niskich pobudek, pobudek zasługujących na szczególne potępienie, albowiem będąc pod wpływem alkoholu odreagował swoje negatywne emocje na zwierzęciu. Okolicznością obciążającą musi być również to, że oskarżony działał w sytuacji, w której zwierzę – kot – w żaden sposób nie zagroziło życiu, zdrowiu oskarżonego. Mając inne i łatwe wyjście z sytuacji (np. opuścić mieszkanie, odizolować zwierzę w innym pomieszczeniu), oskarżony wybrał opcję, w której skrzywdził żywą, czującą istotę. W ocenie Sądu świadczy to o tym, że po stronie oskarżonego

istniała determinacja do dokonania czynu, który sobie założył.

Kolejną okolicznością obciążającą jest to, że nawet po dokonaniu pobicia kota oskarżony nie zreflektował się i nie udzielił kotu niezwłocznej pomocy, twierdząc, że zwierzę nie żyje. Zamiast tego poświęcił czas na nagrywanie filmów i robieniu zdjęć poszkodowanego kota. Nie można przy tym pomijać faktu, że oskarżony jest studentem medycyny i w przyszłości miałby udzielać pomocy osobom nieporadnym ze względu np. na swój wiek, podobnie jak zwierzę, nie mogącymi zrelacjonować tego, czego doświadczają. Nie można zatem w najmniejszym stopniu pobłażać takiej niczym nie uzasadnionej agresji, zadawania cierpienia. Nie do pomyślenia jawi się sytuacja, w której lekarz mający nieść pomoc ludziom, krzywdzi zwierzęta, które odczuwają i cierpią podobnie jak człowiek.

Okolicznościami łagodzącymi są młody wiek oskarżonego, ustabilizowany tryb życia i dotychczasowa niekaralność. Także pokrycie kosztów leczenia tego kota należało zaliczyć w poczet okoliczności wpływających na

			obniżenie wymiaru orzeczonej kary.
II	I	<p>Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzech) lat. Zastosowanie w wypadku oskarżonego owej instytucji probacji jest wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi J. B. do przestępstwa.</p> <p>Należy bowiem zwrócić uwagę, że okoliczności popełnienia przypisanego mu w niniejszym wyroku występku nie wskazują, aby aktualnie koniecznym było wykonywanie najsurowszego rodzaju kary i izolowanie go w ten sposób od społeczeństwa, tym bardziej, że jest to jego pierwsze skazanie.</p> <p>W ocenie sądu, sam fakt skazania wraz z możliwością zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności skłonią J. B. do przemyślenia swego postępowania oraz do powrotu na drogę poszanowania porządku prawnego, jak i przede wszystkim poszanowania dobra prawnego jakim jest życie i dobrostan zwierząt, a tym samym spełnią względem niego cele wychowawcze i poprawcze, a ponadto</p>	

		zaspokoją społeczne poczucie sprawiedliwości.	
III	I	Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk oskarżony został zobowiązany do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby jeden raz na kwartał, co pozwoli na rzeczywiste kontrolowanie przebiegu tego okresu i stwierdzenie, czy oskarżony stosuje się do norm prawnych i zasad współżycia społecznego.	
IV	I	Na podstawie art. 35 ust. 3b w zw. z art. 35 ust. 4b OchrZwU, Sąd ma możliwość orzeczenia środka karnego w postaci zakazu posiadania zwierząt w wymiarze od roku do lat 10. Zdaniem Sądu, orzeczenie takiego środka było niezbędne dla osiągnięcia celów wychowawczych wobec oskarżonego który obecnie nie daje rękami należytego zajmowania się jakimkolwiek zwierzęciem, w szczególności, że pozostawał on mało krytyczny wobec swojego czynu. Określając okres, na jaki orzeczono środek karny, Sąd brał pod uwagę z jednej strony wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, z drugiej czas jaki jest potrzebny, by oskarżony zrozumiał, że jego działania stały się przyczyną ogromnego	

		bólu i cierpień zwierzęcia. Stąd też środek ten Sąd orzekł na okres 5 (pięciu) lat, który jest wystarczający, a zarazem konieczny dla uzyskania celów wychowawczych.	
V	I	Na podstawie art. 35 ust. 5 OchrZwU Sąd orzekł wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz Fundacji (...) w kwocie 5.000 złotych z przeznaczeniem na cele związane z ochroną zwierząt. Funkcją takiej nawiązki jest nie tylko wsparcie takiego celu, ale także odczuwalna dla sprawcy dolegliwość w związku z popełnionym przez niego przestępstwem na szkodę zwierząt.	
INNE ROZSTRZYGNĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3080,08 zł (trzy tysiące osiemdziesiąt złotych 08/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem opłaty. W ocenie Sądu, nie zachodzą takie okoliczności, które uzasadniałyby zwolnienie oskarżonego od obowiązku poniesienia tychże należności, okolicznością taką nie jest realizowanie studiów, albowiem również w przypadku studentów medycyny podejmowanie zatrudnienia także w celu uzyskania dodatkowych dochodów nie należy do rzadkości. Nie istnieją natomiast żadne przesłanki, aby finansowy ciężar tego postępowania przenieść na Skarb Państwa.</p>	

<i>PODPIS</i>	
sędzia Justyna Koska- Janusz	